

Tulipan.

Cveti cveti, tulipan,
Tulipan tam sred poljan,
Po krvavordečih lisah
Dobro vsakemu poznan.

Pravijo, da si nekđaj
Řelo čařico imel
In da si v nebeřki raj
Neprenehoma strmel.

Čakał si, kdaj pošlje Řog
Sina Svojega na svet
Za človeřki greřni rod
Iz usmiljenja umret.

In ko je na križu tam
Zadnjo kapljico prellil,
Nagnil kelih si potr
In to kapljico izpil.

Človek do Řoga je trd,
Trd kot mrtvi kamen je,
Ti pa si kot potni prt
Mjega smrti znamenje.

Cveti cveti, tulipan,
Tulipan tam sred poljan,
Po krvavordečih lisah
Dobro slednjemu posnan!

Josip Bekš.



Trobentica.

Po logih in poljih trobentice
Hitijo na dan iz tal
In trobijo v jasni pomladni zrak:
„Oj, vstal bo iz groba naš kralj!“

In bednemu rodu človeškemu
Vse dneve pojejo na glas:
„Hvalite Rešitelja božjega,
Ki smrti odrešil je vas!“

Hvalite, prepevajte slavo mu,
Saj On vam odpri je pot,
Ki vodi v deželu obljubljeno,
Kjer čaka vas sam — Gospod!“

Slavko Slavič.



Zvonovi in zvončki.

Pa so odromali
Vsi nam zvonovi
V večni Rim — —

Pa so oblekle
Vse se nam gore
V zeleni plašč — —

Samo po lokah
Sneg še beli se —
Ej, saj ni sneg!

Zvončki so beli,
Tiho eingljajo
V sapici lahni:
Velikanoč . . .

Josip Bekš.



Aleluja.

Aleluja! aleluja!
Poje verni vsak kristjan;
Vstal iz groba je Rešitelj,
Vstal je nam rešenja dan.

Kakor solnce, ki nanovo
Vse zbudi in razsvetli,
On pregnal temó je strašno
In odrešil vse ljudi.

Dokler solnce bo v višavah,
Njemu svet bo hvalo pel:
O, da kdaj nas vse v nebesa
V svoje blaženstvo bi vzel!

Slavko Slavič.

